

ב"ה

פרשת כי תשא – פרה – כ' אדר

חוני המעגל ביקש גשם

בנוגע לעשרים באדר מצינו במגלת תענית¹ סיפור² שאירע ביום זה:

"בעשרין ביה צמו עמא למיטרא ונחת להון, מפני שהיה רעבון ובצורת בארץ ישראל... שלש שנים זו אחר זו ... וכיון שראו שיצא רוב אדר ולא ירדו גשמים, הלכו להם אצל חוני המעגל אמרו לו התפלל שירדו גשמים ... עג עוגה ועמד בתוכה ... (ואמר) איני זו מכאן עד שתרחם על בניך. התחילו הגשמים יורדין טיפין טיפין ... אמר רבוננו של עולם לא כך שאלתי, אלא גשמי בורות שיחין ומערות. התחילו הגשמים יורדין כמלא פי חבית, ושיערו חכמים טיפה אחת לוג ... אמר רבוננו של עולם לא כך שאלתי, אלא גשמי רצון וברכה ונדבה, ירדו כתקנן כו" - עד כאן הסיפור בנוגע לעניננו (ולאחרי זה מסופר אודות דברי שמעון בן שטח לחוני המעגל כו').

ומובן, שהעובדה שסיפור זה אירע בעשרים באדר היא בהשגחה פרטית, וכמרומוז גם בנגלה (ככל הענינים של פנימיות התורה) - בדברי הגמרא³ "מגלגלין זכות ליום זכאי", וכיון שענין זכאי אירע ביום זה, הרי מובן שהוא "יום זכאי".

וכיון שבשנה זו חל עשרים באדר בשבת פרשת פרה, קשור מאורע זה גם עם פרשת פרה, שגם בו מודגש תוכן ההוראה הנזכרת לעיל מפרשת פרה.

והענין בזה: בנוגע לגשמים נאמר⁴ "ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה", וכמבואר בספרי הטבעיים, שכדי שיוכל להיות ענין הצמיחה יש צורך שתהיה ליחות באדמה, וענין זה נעשה על ידי זה ש"אד יעלה מן הארץ", באמצעות חום השמש שמחמם את המים ועושה מהם אדים, ואחר כך יורד למטה באופן של גשמים, ועל ידי זה נעשית ליחות באדמה.

¹ פי"ב.

² שמופיע גם בגמרא במסכת תענית (כג, א), אבל שם לא נזכר התאריך עשרים באדר.

³ שם כט, א. וש"נ.

⁴ בראשית ב, ו.

ולכאורה, כיון שהקב"ה ברא את העולם על פי שכל - למה קבע שהלחות באדמה תהיה על ידי זה ש"אד יעלה מן הארץ" [על ידי חום השמש שפועל במים שיעלו מהם אדים, שזהו היפך טבע המים שיוורדים ממקום גבוה למקום נמוך], ורק אחר כך ירדו הגשמים מלמעלה למטה, ולא קבע שמלכתחילה תהיה לחות באדמה לצורך הצמיחה?

אך הענין הוא - שהקב"ה רצה שענין הגשמים יהיה רק לאחרי שהאדם יכיר בצורך הגשמים ויתפלל עליהם⁵, והיינו, שידעו שכאשר יש צורך בענין מסויים, יש לפנות ולבקש זאת הקב"ה, כיון שהכל ממנו כו'.

וכאן רואים שגם כאשר לא ירדו גשמים במשך שלש שנים, שזהו ענין של "חזקה"⁶ - לא התפעלו בני ישראל מזה, וביקשו מהקב"ה, בידעם שהכל בידו וביכולתו ליתן כו', ואכן פעלו שירדו גשמים והצמיחו כו'.

וכן הוא בעבודת כל אחד ואחת - שגם אם מישהו נמצא במעמד ומצב ש"מחויץ למחנה" במשך שלש שנים, דהוי חזקה, ועל אחת כמה וכמה אם זה לא רק שלש שנים, אלא שלושים ושלוש שנים, כך, שענין זה נעשה טבע אצלו, ואם כן, יכול לחשוב איך ישנה את טבעו - הנה גם אז אין לו להתפעל מהטבע שלו, אלא להתנהג באופן שלמעלה מחשבונות, וליתן להקב"ה את הכל, ולבקש מהקב"ה באמת כו', ואז ישפיע לו הקב"ה כל הענינים, וכמבואר באגרת התשובה⁷ שזהו "בלי שום ספק וספק ספיקא בעולם", שלכן אנו מברכים "ברוך אתה ה' מברך השנים".

ועד שנעשית הצמיחה של "זרע ברך ה"⁸, ומעמידים צבאות הוי', בנים ובנות, שיצאו - יחד עם כל בני ישראל - לקבל פני משיח צדקנו, בקרוב ממש, ובשמחה וטוב לבב.

קטע משיחת ש"פ צו, פ' פרה, כ"ף אדר שני, רשימת השומעים בלתי מוגה.

תו"מ ה'תש"ל חוברת, ע' 10. יו"ל ש"פ צו

⁵ פרש"י שם ה.

⁶ ראה ב"ב כח, א. ואילך.

⁷ פי"א.

⁸ ישעי' סא, ט.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעיני הרב גבריאל נח זוגותו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"י ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבי"ה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה